

'IN PRINCIPE KAN IK MIJN WERK OVERAL DOEN'

Tijdens het afgelopen seizoen van het succesvolle KRO-NCRV-programma **Boer zoekt Vrouw** zagen miljoenen kijkers hoe boer Wim en basisarts Marit verliefd werden. Arts in Spe ging bij ze langs op de boerderij.

Toen Marit in mei 2018 naar de aflevering van Boer zoekt Vrouw keek waarin de boeren van het nieuwe seizoen zich voorstelden, viel ze meteen voor de jonge akkerbouwer Wim uit Flevoland. 'Hij zag er goed uit, was vrolijk, had veel energie en passie voor zijn werk. Alles aan

hem sprak me aan.'

"Wat een gód!", dacht ze', vult Wim haar lachend aan. Het jonge stel zit aan de keukentafel in de boerderij van Wim. Marit heeft een dag vrij genomen van de huisartsenpraktijk waar ze sinds kort als basisarts werkt. Met een kop thee in de hand vertellen Wim en Marit over de bijzondere start van hun relatie.

Marit: 'Ik vond het héél spannend om een brief te schrijven. Al verwachtte ik niet echt dat Wim mijn brief eruit zou halen, ik stond er wel bij stil wat de consequenties zouden kunnen zijn. De Noordoostpolder, waar lag dat eigenlijk? Zou ik daar mijn toekomst willen doorbrengen? En welke gevolgen zou deelname kunnen hebben voor mijn carrière? Wilde ik mijn kwetsbare kant wel laten zien voor een miljoenenpubliek, aan mijn patiënten en collega's?

'IK WIL NIET WORDEN AFGEREKEND OP MIJN VERSCHIJNING OP TV'

Wim: 'Het is voor patiënten toch niet belangrijk dat je op tv bent?'

Marit: 'Ik aarzelde omdat je op een bepaalde manier neergezet kunt worden op tv, je weet niet hoe je overkomt. Ik wil als arts serieus genomen worden en niet worden afgerekend op mijn verschijning op tv. Boer zoekt Vrouw was wel een van de weinige programma's waaraan ik überhaupt zou willen meedoen. Het is geen Temptation Island.'

Wim: 'Ik kan me voorstellen dat het ook spannend was omdat je niet wist waar ik precies op hoopte.'

Marit: 'Het is het spannendste wat ik ooit heb gedaan. Stel dat je me had afgewezen... Ook al is zo'n afwijzing niet persoonlijk – er vallen negen personen af – het is wel op tv. Je laat je kwetsbare kant zien aan iedereen.'

Comfortzone

Om de man van haar dromen te ontmoeten, moest Marit wel buiten haar comfortzone stappen. Het past bij haar om iets gekks te doen, zo vertelt ze. Marit: 'Sinds ik ben gaan studeren, draait eigenlijk alles om de geneeskunde. Ook mijn vriendenkring bestaat voor een groot deel uit artsen. Ik zie dat veel geneeskundestudenten en jonge artsen hun hele toekomstplaatje al hebben uitgestippeld. Ze denken veel na over wat ze allemaal moeten doen om hun carrière op de rails te krijgen: promovieren, netwerken. Ik vond het leuk om eens verder te kijken, een zijpad te nemen en te zien wat het me brengt. Het is goed open in het leven te staan en je te laten verrassen. Zelfs al was het niets geworden tussen Wim en mij, dan was het nog heel leuk om de speeddates mee te maken, te zien hoe de televisiewereld werkt.'

Toen Marit haar brief schreef aan Wim, werkte ze nog als anios op de Spoedeisende Hulp van een ziekenhuis in haar woonplaats

**BASISARTS
MARIT VALT VOOR
BOER WIM**

**'ALLES
AAN HEM
SPRAK
ME AAN'**

**'OP DE
BOERDERIJ
ZIJN GEEFT
MIJ RUST'**

Den Haag. Sinds kort woont ze niet meer in de stad en werkt ze in een huisartsenpraktijk in een dorp. Ze hoopt over niet al te lange tijd toegelaten te worden tot de huisartsenopleiding. Wim: 'Haar werk had voor mij zeker aantrekkingskracht. Werken in de zorg zégt toch iets over iemand. Dan ben je een type dat zorgzaam en sociaal is en iets voor een ander wil doen. En omdat ze uit een heel andere wereld komt, leren we veel van elkaar.'

Marit: 'Het is voor ons allebei goed, het maakt onze wereld groter. Ik realiseerde me helemaal niet wat er allemaal bij zo'n akkerbouwbedrijf komt kijken. Daarnaast geeft het mij veel rust op de boerderij te zijn en helemaal weg te zijn uit het doktersgebeuren. Het is voor mij – ik houd van plannen en structuur – nog wel wennen dat de boerderij plotseling alle aandacht van Wim kan opeisen, bijvoorbeeld door het weer of een ziekte in het gewas. Dan kan een avondje uit zomaar in het water vallen. En jammer is dat Wim de hele dag buiten doorbrengt en ik de hele dag binnen. Hij vaak in zijn eentje, terwijl ik de hele dag met mensen aan het praten ben. Dan heeft hij zin om 's avonds vrienden op te zoeken, naar een feestje te gaan, binnen te zijn,

'HET WEIDSE VAN FLEVOLAND VIND IK HEEL MOOI'

terwijl ik liever rust aan mijn hoofd heb en samen een wandeling wil maken. Daar moeten we nog een weg in vinden.'

Wim: 'Daar moet je elkaar ook gewoon de ruimte in geven. Dat je soms even iets anders wil dan de ander.'

Flevoland

Door Boer zoek Vrouw leerden de twee elkaar snel goed kennen. Waar anderen vaak weken-

lang om elkaar heen draaien, kwam het bij Wim en Marit bijna meteen tot een logeerpartij op de boerderij. En toen de keuze eenmaal op Marit was gevallen, gingen ze al snel samen op vakantie. Als alles goed blijft gaan, wil het stel aankomende zomer samen gaan wonen op de boerderij in Flevoland. Marit: 'Ik heb tien jaar in de stad gewoond, maar nu geniet ik erg van het platteland. Het weidse van Flevoland vind ik heel mooi. Voordat ik aan dit avontuur begon, was ik van plan een tijd in het buitenland te gaan werken. Ik merk dat ik daar nu minder behoefte aan heb, dat doet verliefdheid kennelijk met je. Het is vanzelfsprekend dat ik hier op de boerderij kom wonen. Als arts ben ik flexibel, in principe kan ik mijn werk overal doen.'

Wim: 'Flevoland is mijn geboortegrond. Ik heb hier alles, mijn familie, vrienden. Ik ga hier niet zomaar weg. Maar dat wil niet zeggen dat er helemaal geen concessies mogelijk zouden zijn. Stel dat Marit héél graag in Afrika zou willen werken. Dan verkoop ik desnoods de boerderij en begin daar opnieuw.' ●